

713. HUSY NA VODĚ

1445.

Čí to hu - si - čky na tej vo - dě? Cho - di - jú so - bě po slo - bo - dě. Co sa dí-vča
na - na - há - ná od ve - če - ra až do rá - na!

Čí to husičky na tej vodě?
Chodijú sobě po slobodě.
Co sa dívča nanaháňá
od večera až do rána!

Vezmi, synečku, vem flintičku,
zabij húsírka neb husičku,
ony budú poletovat,
ty jich budeš postřelovat.

Kúpil on žita za tři groše,
posypal husičkám po troše.
Dyž se husy nazobaly,
na voděnku posedaly.

714. PŘI SEČENÍ LUK

1446.

Čí to lú - ka ne - še - če - na? Joj, mi-lo - tské - ho pá - na, joj, mi-lo - tské - ho pá - na.

Čí to lúka nesečená?
[: Joj, milotského pána. :]

Čí to lúka nesečená?
Joj, milotskej hrabénky.

Půjdem na ňu, sesečem ju,
joj, za rosenky zrána.

Půjdem na ňu, sesečem ju,
joj, zrána za rosenky.

1447.

Čí to ro - la ne - zo - ra - ná na dvě, na tři brá - zdy? Čí by by - la?
Sy - ne - čko - va, ne - dba - lé - ho ga - zdy.

Čí to rola nezoraná,
na dvě, na tři brázdy?
Čí by byla? Synečkova,
nedbalého gazdy.¹⁾

¹⁾ Vjem já lúku nekosenú
ostrozského pána.
Kosjá na ní štyrja kosci
od božjeho rána.

1448.

Od Brna

Čich je to ló - ka ne - sc - če - ná? Aj, li - šen - ský - ho pá - na; po - de - me
na - ſo, ze - se - čem jo, aj, za ro - sen - kc zrá - na.